

Helhjärtat engagemang: orsak och verkan

Frid, välsignelser och kärlek till er alla, mina kära vänner. Det svåra arbetet, modet, ärligheten och ödmjukheten i arbetet på denna väg har gett er glädje och frid, i förhållande till er investering. Många av er är nu faktiskt i stånd att uppleva hur era problem löser sig – något som ni alltid har tvivlat på i era hjärtan. Ni formar nu fler nära och autentiska relationer med dem runt omkring er – och detta är särskilt märkbart inom gruppen som helhet. Det tog många års arbete för att möjliggöra detta.

Var det än saknas frid, uppfyllelse, ljus, hopp och en tillitsfull närhet till dina närmaste vänner, använd detta som ett mått på att något i dig inte står rätt till. Denna mätare är så exakt! Du kommer att uppleva dina livsomständigheter och ditt inre tillstånd i överensstämmelse med de framsteg som du har gjort på din egen inre väg. Det finns inte något sannare mått.

Du kan aldrig mäta dig med andra. Där du befinner dig nu kan vara helt rätt för dig. Det kan vara precis där du behöver vara. När du vet om detta, kommer du att känna dig upplivad och hoppfull. Andra som befinner sig vid samma inre vägs köl kan släpa efter på sin personliga väg. De kanske inte utför planen som de har kommit för att uppfylla i denna inkarnation. De kommer därför att befinna sig i stridigheter – med sig själva och/eller andra. Den enda pålitliga och realistiska mätaren av hur du uppfyller din livsplan är hur du känner kring dig själv, ditt liv och dem omkring dig.

Kvällens föredrag tar vid där vi slutade förra gången. Det är en uppföljare av det senaste föredraget och är avsett att hjälpa er ett steg längre på er väg – särskilt vad gäller att komma ut ur den nyss avtäckta negativa intentionaliteten.

Ni måste fortsätta att ta fram er negativa intentionalitet, att erkänna den på ett ärligt och öppet sätt. Men ett antal av er har redan gjort det tillräckligt och är nu redo att ge upp den i utbyte mot en positiv intentionalitet.

Nyckeln för många är att förstå fullt ut vad helhjärtat engagemang eller åtagande¹ innebär å ena sidan och orsak och verkan å den andra. Dessa tycks inte ha någøt med varandra att gøra eller med negativ intentionalitet, men de hänger alla intimt samman.

Låt oss först diskutera åtagande. Vad innebär åtagande? Ni använder det här ordet om och om igen utan att verkligen förstå och utforska vad det innebär. Det innebär framför allt en riktad uppmärksamhet, att ge sig själv på ett helhjärtat sätt till vad åtagandet än må vara. Om du har förbundit dig till att ge ditt bästa till vadhelst du gør, kommer du att fokusera på alla aspekter av saken. Du kommer inte att dra dig undan från att satsa all din energi, all din uppmärksamhet. Du kommer att använda din tankeförmåga, din intuitiva förmåga och din förmåga att meditera. Du kommer med andra ord att använda dina fysiska energier, dina mentala förmågor, dina känslor och din vilja att aktivera de ännu slumrande andliga krafterna för att gøra fòrehavandet konstruktivt. Detta kräver en helhetlig inställning som endast kan infinna sig när viljan inte bryts av negativa motkrafter. För att gøra ett fullt åtagande, får det inte finnas någon negativ intentionalitet.

Åtagandet finns i allting som kan tänkas fòretas. Det gäller inte bara stora och viktiga fòrehavanden, såsom din andliga väg där du utvecklar dig själv, som är det viktigaste som man kan fòreta sig livet. Det gäller också för varje vardaglig liten uppgift. I den utsträckning som du är helhjärtat engagerad, kommer det du gør att vara njutbart, fritt från konflikter och belöande. Det kommer att ha en otvetydig riktning, djup och mening; det kommer att bli framgångsrikt och kommer att bära salighetens sigill och känsla.

Om du ger ett fòrehavande ditt allt, och inte mindre än så, kan det bara vara givande och tillfredsställande. Men detta är relativt sällsynt. Människor ger oftast bara halva sig själva och är då förvirrade, förargade och besvikna när resultatet följaktligen är ofullständigt.

Det är här som orsak och verkan kommer in. När man inte känner igen verkan som ett resultat av orsaken som sattes i rörelse, som i detta fall är ett halvt åtagande, finns det en splittring i medvetandet som ger upphov till alla möjliga negativa kedjereaktioner. Din förvirring kommer först att ge upphov till en känsla av hjälplöshet och orättvisa. Om du inte är medveten om att det bara är en del av dig som har åtagit sig ansatsen, medan en annan del säger nej, och om du bortser från att det oönskade resultatet orsakas av detta, då kan du inte undgå att känna dig förbittrad. Du kan inte undgå att känna att världen är en godtycklig plats utan rim och reson. Du kommer följaktligen att bli rädd, försvarsinriktad, misstrogen, fasthakande, orolig och hänsynsløs. I stället

¹ Eng. "commitment", som kan tolkas som åtagande eller helhjärtat engagemang eller detta att förbinda sig till någøt. Övers. anm.

för att förändra motkraften som slår ut det fulla åtagandet, kommer du att använda energin till att fösa andra åt sidan eller dra dig tillbaka in i misslyckande och passivitet.

Avsaknad av kopplingen mellan orsak och verkan, det vill säga mellan bristande åtagande och frustration, skapar behovet av att söka efter fel slags justering. Närhelst det finns ett bristande åtagande, måste en negativ intentionalitet vara verksam.

De flesta av mina vänner har nyligen börjat utforska sin negativa intentionalitet, det inre området som mycket avsiktligt säger: ”Jag vill inte ge det bästa av mina känslor, mina ansträngningar, min uppmärksamhet, min ärlighet eller vad det än kan vara. Jag kommer att göra det jag gör för att det förväntas av mig eller för att jag vill ha resultatet utan att betala hela priset eller för något annat bakomliggande motiv.” Jag behöver knappast understryka hur viktigt det är med en sådan medvetenhet och ett sådant erkännande. Detta är nyckeln till att förstå ytterligare outhärliga samband. Medvetenheten i sig räcker dock inte om du inte lyckas fastställa sambandet mellan orsak och verkan. Det är fullt möjligt att vara medveten om den negativa intentionaliteten och fortfarande undgå att fastställa sambandet i fråga.

Många av er som har engagerat sig i denna väg har börjat erkänna vissa negativa intentioner, ett visst avsiktligt tillbakahållande och hätska inställningar, åtminstone i viss utsträckning. Några av er har bekräftat er negativa intentionalitet i dess fulla utsträckning, men hittills har endast mycket få av er blivit medvetna om att aspekterna av era liv som ni beklagar och lider av mest, är direkta verkningar av orsaker som har satts i gång av er negativa intentionalitet. Ni tillskriver fortfarande det oönskade lidandet andra människors förseelser, tillfällighet, otur eller till och med något outgrundligt ”problem” inom dig som du helt enkelt inte har kommit underfund med än.

Detta är en mycket viktig sak. Jag skulle föreslå att ni alla utforskar vad som gör er mest olyckliga i era liv. Vad lider du av? Lider du av ett uppenbart tillstånd, såsom bristande uppfyllelse med en partner eller att du saknar rätt partner? Fråga dig själv: Vad är din intentionalitet i detta avseende? När du kan bekräfta att det faktiskt finns en röst inom dig som säger ”Nej, jag vill inte ge mitt bästa till kärleken, till relationen, till det motsatta könet”, då kommer du att finna ditt lidande förklarat eftersom du har sett sambandet mellan orsak och verkan.

Om du inte har någon ekonomisk trygghet, leta i ditt inre för att upptäcka den negativa intentionen som säger ”Jag vill inte kunna ta hand om mig själv, för om jag gör det, släpper jag hållhaken på mina föräldrar. Eller jag kan förväntas att ge något som jag inte vill ge.” Det är nödvändigt att förstå hur den negativa intentionen frambringar resultatet, oavsett hur subtil och dold den är, kanske dold under en spänd strävan efter uppfyllelse. En sådan överaktivitet kan lura dig och du kanske tror att detta borde räcka för att frambringa ett positivt resultat, medan du fortsätter att

bortse från makten som finns i den dolda negativa orsaken. Även om du redan är medveten om den senare, kan du fortfarande förneka dess betydelse. Om du inte är medveten om den, är detta en tid så god som någon att börja utforska de inre områdena i ditt sinne där du kan bära på ledtråden till den önskade effekten.

Är du rädd? Är du osäker? Känner du dig otillräcklig? Känner du en oförklarlig oro och spändhet? Lider du av skuldkänslor som du inte kan förklara och som du försöker prata dig ut ur på grund att den manifesta skulden tycks vara – och är på en viss nivå – helt oberättigad? Beklagat din svaghet, din bristande självhävdelse? Allt detta är verkningar av en viss negativ intentionalitet, mina vänner, som är avsiktlig på en nivå som behöver tas fram i ljuset helt och fullt. Om du till exempel hyser illvilja, envishet, uppror, ondska, hat, högmod – alla dessa egenskaper måste få dig att känna dig skyldig. En sådan skuld kan finna sitt utlopp i en konstlad, oberättigad skuld som jag har förklarat för många år sedan. Skulden måste också leda till självdestruktiva handlingar; den måste ge upphov till svaghet, oro, avsaknad av självhävdelse och alla olägenheter som ni vill vara fria från. Ni kan bara bli genuint fria från dem om ni hittar sambandet mellan dem och deras orsak, den negativa intentionen, så att den senare kan ges upp.

Genom att inte vara medveten om detta samband, kommer du att befinna dig i läget av att vara ett förföljt offer. Ju starkare din obenägenhet att erkänna de negativa intentionerna är, desto mer kommer du att utnyttja detta läge och alltid hoppas att din harmsna, skuldbeläggande självömkan och hjälplöshet kommer att ”övertyga” livet, andra, ödet, att ge dig det önskade resultatet som bara en positiv intentionalitet kan åstadkomma.

Men positiv intentionalitet kräver ett åtagande: ett fullständigt, otvetydigt, helhjärtat engagemang. Om du är ovillig att investera dig själv på detta sätt, söker du resultatet med orättmätiga medel. Detta förstärker naturligtvis skulden. Skulden ökar rädslan för att möta dig själv i ärlighet och du övertygar därför dig själv mer och mer om att yttre faktorer – eller harmlösa, ännu okända inre faktorer – är ansvariga för din bristande uppfyllelse. Och så fortsätter den onda cirkeln.

Vissa av er har en tillfällig glimt av den negativa intentionaliteten och detta är framsteg. Men ni tenderar att glömma det hela alltför snart. Ni bortser från dess inverkan, ni misslyckas med att se de nödvändiga sambanden. Ni fortsätter då er egen väg igen.

Vissa av er har, som jag nämnde, erkänt önskan om att hålla fast vid destruktiva inställningar, att hålla fast vid hat, hämnd, vedergällning, till exempel. Trots detta kan ni ännu inte se att den här intentionen har bestämda konsekvenser i ert sinnestillstånd, i er inställning till er själva. Och den måste medföra ovälkomna verkningar från andra till dig. Oavsett hur mycket du döljer de negativa intentionerna, oavsett hur starkt du tycks uttrycka positiva inställningar som också är närvarande,

påverkar de förra dina handlingar och uttryck gentemot andra mycket mer än vad du inser. Helt bortsett från detta, påverkar den negativa intentionen oundvikligen deras själssubstans och därmed deras omedvetna förnimmelser.

Hos den genomsnittliga personen kommer förnimmelsen att stanna kvar på den omedvetna nivån och det sker på så sätt en omedveten interaktion utöver det medvetna utbytet. Det är den omedvetna interaktionen som ger upphov till oenigheter och problem som ofta tycks vara mystiska för de berörda parterna. Förvirring, skuldläggande av sig själv, avtrubbade känslor är exempel på gensvar som tar fram den ännu utforskade negativiteten hos den andra personen. Den negativa interaktionen fortsätter på så sätt oupphörligt. Endast de andligt mogna individerna är förmögna att medvetandegöra de omedvetna förnimmelserna av negativ intentionalitet – och detta är en välsignelse. De kommer att undvika den förödande förvirringen som annars uppstår. De kan hantera situationen.

När du verkligen kan se samband mellan orsak och verkan i ditt liv, kommer du inte bara att bli motiverad att ge upp negativa inställningar och intentioner och upprätta positiva inställningar, utan du kommer att vinna emotionell och andlig mognad. Mognad består i stor utsträckning av förmågan att föra samman orsak och verkan. Denna förmåga indikerar också vilken grad av medvetenhet du har uppnått i din utveckling.

Ta till exempel ett spädbarn. När ett spädbarn upplever en smärtsam fysisk sinnesförnimmelse, är det oförmöget att föra samman orsak och verkan då det saknar kognitiv förmåga. Vad som framkallade smärtan är helt utsuddat i dess medvetande. Spädbarnet upplever enbart verkan – smärtan.

När spädbarnet växer till ett ungt barn, börjar det bli kapabelt att dra slutsatser om orsak och verkan när de inträffar nära varandra. Anta att det lilla barnet kommer i beröring med eld och bränner sig. Det kommer att förstå att elden är en orsak och den brännande sinnesförnimmelsen en verkan. Det erhöll en av livets lärdomar: om man inte vill uppleva den smärtsamma brännande sinnesförnimmelsen, måste man undvika att röra vid eld. Orsak och verkan är här nära varandra. Barnet har med denna lärdom uppnått sin första grad av mognad på den mänskliga utvecklingsvägen.

Samma barn kan ännu inte förstå samband mellan orsak och verkan som är mer avlägsna från varandra. Men ett äldre barn kan till exempel inse att magont är ett resultat av ett glupskt överätande några timmar tidigare. Förståelsen för det mer utdragna sambandet mellan orsak och verkan innebär i detta fall att en ytterligare grad av mognad har uppnåtts.

Ju äldre, eller snarare ju mognare, man blir, desto större blir förmågan att se länkarna mellan orsak och verkan som är mindre uppenbara, mindre synliga och mer utdragna.

Emotionellt och andligt omogna människor är inte tillräckligt medvetna för att kunna spåra sambanden mellan orsak och verkan på ett realistiskt sätt. De är oförmögna, eller snarare obenägna, att känna igen att deras upplevelse, såväl som deras sinnestillstånd, är ett direkt resultat av vissa orsaker. De ser inte heller att tidigare handlingar medför verkningar eller att inre, dolda, diffusa inställningar har sina obönhörliga resultat. De kan söka i alla möjliga riktningar efter orsaken och svaren – kanske till och med inom sig själva. Men om de inte kan föra samman orsaken och verkan kommer de att gå runt i en cirkel och inte i en spiral som är vägens sanna rörelse.

Sambandet mellan orsak och verkan tycks för det mänskliga medvetandet brytas från en livstid till nästa. Först när medvetenheten ökar på en sådan väg växer den andligt mogna personen tillräckligt för att förnimma, och senare även känna inombords, viktiga samband mellan orsaker från tidigare liv och verkningar i det nuvarande livet. Den inre vetskapen som förklarar viktiga saker i ens liv på ett djupt meningsfullt sätt är en uppenbarelse som måste förtjänas genom ett växande. Den skiljer sig helt från den kännedom som en person med psykiska förmågor ger dig om tidigare inkarnationer. Den inre vetskapen uppstår organiskt.

Förmågan hos klärvoajanta och psykiskt seende personer att förutsäga framtiden vilar emellertid i förmågan att se orsaker inom själen, vars obönhörliga, lagbundna verkningar inte kan undgå att förverkligas. Den här processen missförstås så ofta. Den antas vara en övernaturligt, mystisk yttring. Alla möjliga felaktiga filosofier härrör från denna missuppfattning. En av dem är idén om ett förutbestämt öde.

Den gradvis ökande förmågan att koppla samman orsak och verkan, mognadsprocessen och den växande medvetenheten som är inblandad i den, ger en sådan frid och ett sådant ljus! Det kan först vara mycket obehagligt att se hur man skapar det som man beklagar sig över, hur man, om man vill ha en annan livsupplevelse, måste ge upp det som man våldsamt håller fast vid. Men när skönheten i dessa lagar väl förnimms och accepteras, är känslan av trygghet och frihet som uppstår bortom ord. Denna vetskap förmedlar, som ingenting annat någonsin skulle kunna göra, i vilket tryggt, rättvist, kärleksfullt universum vi alla lever.

Sambanden mellan orsak och verkan mellan detta liv och tidigare liv behöver också etableras genom inre inställningar. Vad som tycks vara ett öde utanför ens kontroll – exempelvis var man är född, vad man är född som, hur ens ansikte och kropp ser ut, vilka talanger man har, kommer att förnimmas som något som man själv har skapat och önskat, ibland på ett klokt, ibland på ett

destruktivt vis. Precis samma orsak- och verkanprincip är verksam i vad som tycks vara ödet och i det som händer inom er just nu, under denna livstid. Ni har både positiv intentionalitet och negativ intentionalitet inom er. Vardera skapar av nödvändighet helt olika upplevelser och sinnestillstånd. Varför skulle den här principen förändras när individen förändrar sitt färdmedel? Principen är fulländad och behöver inte något undantag, avbrott eller någon förändring.

Jag sammanfattar: Ju mer man kan koppla samman orsak och verkan, desto mer mognad har man. Ju mer medvetenhet det finns, desto mer positiva inställningar och positiv intentionalitet främjas och desto större är i motsvarande grad din frid och uppfyllelse. Det universella, ständigt tillgängliga överflödet blir möjligt att förverkliga i proportion till din medvetenhet. Avsaknad av frid och uppfyllelse innebär alltid en bristande medvetenhet om orsak och verkan kopplad med negativ intentionalitet.

Vår väg – och vägar som liknar denna – kan delas in i följande stadier: Först kämpar man för att utforska djupa inre lager, som består av missuppfattningar, negativ intentionalitet, kvarvarande smärta. Sättet att närma sig detta varierar för varje individ; först behöver den ena och sedan den andra av dessa aspekter undersökas. Den inre vägen kräver att man rör sig fram och tillbaka. Det finns naturligtvis fler aspekter att utforska, men den primära reningen består av att hantera dessa tre. När missuppfattningar kan bytas ut mot sanningen på den djupaste möjliga nivån, när negativ intentionalitet byts ut mot positiv intentionalitet och när individen inte längre försvarar sig mot att uppleva smärta, har ett väsentligt steg i den inledande reningen åstadkommit.

Negativ intentionalitet är ett försvar mot att uppleva smärta. Missuppfattningar är ett resultat av båda. Det finns alltså ett inneboende samband mellan dessa tre aspekter. Mognad ligger också i förmågan att uppleva det som man har frambringat, utan att kämpa emot det. Den mogna själen gör sig lätt och mottaglig för sina egna inneboende känslor och insuper dem helt. Detta är det enda sättet som ondskan kommer att upphöra att existera. Alla försvar härbärgerar ondskan. Den är uppenbar i all slags negativitet och den är ett resultat av missuppfattningar.

Det är varje individs uppgift på utvecklingens väg att avlägsna ondskan, att transformera den tillbaka till sitt ursprungliga tillstånd av ren energi och kärleksfullt, sanningsenligt medvetande. Många livstider krävs för att åstadkomma den här reningsfasen.

Ondskan frambringar smärta, och rädslan för och försvaret mot smärtan frambringar mer och värre smärta, såväl som mer ondskan. Du kan uppleva försvarets illusion i samma stund som du helt och fullt öppnar dig för att uppleva smärtan – och jag menar här inte den falska smärtan. Det finns, som ni vet, en smärta som i sig utgör ett försvar – en outhärdlig, förvriden, bitter smärta som har sitt ursprung i en tvingande ström som i själva verket säger: "Livet, gör inte detta mot mig." Den

saknar den mogna villigheten att låta det som är vara. När du upplever verklig smärta, upphör du att styra, manipulera, gömma dig – smärtan helt enkelt är. Du närmar dig varandets tillstånd – med all sin frid och lycksalighet. Vissa av er har redan smakat på detta och fler av er kommer att göra det alltmer, tills ni gör er av med alla försvar och därmed är fria att anamma en positiv intention: att uttrycka det bästa i livet.

En falsk, försvarsinriktad smärta inrymmer bitterhet, självömkan, harm – och förstör därmed frid. En verklig smärta är fridfull eftersom du fullt ut tar ansvar för dig själv utan att manipulera dig själv. Inte heller säger du ”Stackars mig, allt detta görs mot mig” eller ”Jag är hopplös, jag är så dålig att jag aldrig kan befria mig själv.” Båda dessa inställningar är osanningsenliga – och därför outhärligen en del av onskan.

Oförsvarad, verklig smärta öppnar dörrar, bringar ljus och blottar jagets kärna, med dess spänstighet, kreativitet och djup i kännande och vetande. När själen har lärt sig att göra sig tillgänglig för det som livet erbjuder, även om det under stundom är smärta, behöver den inte negativ intentionalitet. När kvarvarande smärta har avverkats, upplevs den nuvarande smärtan, om den kommer i din väg, för vad den är – utan förnekelse eller överdrift, utan att lägga konstgjorda tolkningar ovanpå händelsen. Det kan då inte finnas några missuppfattningar, någon negativ intentionalitet, någon ondska eller något lidande. Detta tillstånd medför slutet på rädslan: ingen mer rädsla för döden, rädsla för livet, rädsla för att vara, rädsla för känna eller rädsla för att uppleva den universella kärlekens höjd som, märkligt som detta kan tyckas, är människors största rädsla.

I den andra stora fasen i utvecklingens fortskridande, lär sig själen att acklimatisera sig till den universella lycksaligheten. I den utsträckning det finns ondska – missuppfattningar, försvar, negativ intentionalitet, vägran att uppleva den egenproducerade smärtan – är lycksalighet outhärdlig. Men även när själen är fri från ondska, krävs det fortfarande i början en förstärkning för att tåla andens enorma kraft. Dess lycksaliga, rena energi är så stark att bara den renaste och starkaste kan leva bekvämt i den. Den här sanningen kan i viss mån kännas igen i er egen mänskliga utveckling. Det har hänt er alla att ni inte längre kan uthärda lycksalighet, njutning, extas, lycka. Ni känner er mer bekväma i en gråhet. Den universella andens kraft är oförenlig med den långsamt rörliga energin som onskan, försvaren och den upplevda smärtan utgör.

Detta är anledningen till att ni nu, i dessa sammankomster, på grund av er utveckling, först reagerar på den andliga kraftens rena inflöde med gråt. Ni grips alla av stark känsla och den utlöser först tårar hos er. Den tar fram ännu upplevda kvarvarande känslor av sorg, längtan, smärta. Men medan ni upplever dessa, känner ni redan befrielsen, den andliga näringen, glädjen, hänförelsen och kärleken som strömmar fram. Tidigare var detta bara ord. Nu har de blivit en

verklighet som ett resultat av er ärlighet i att blotta er själva för varandra i sanning. Detta förstärker bandet av kärlek och er förmåga att bevara styrkan i välsignelsen och kraften som ges. Det är alltså helt logiskt att ni först reagerar på den här kraften med att gråta. Senare kommer en ny glädje att manifesteras inom er. Förningar om denna nya glädje finns redan, för även nu känner ni er mycket annorlunda jämfört med hur ni brukade göra. Era självaste tårar öppnar glädjens kanaler.

Vissa av er, som fortfarande försvarar er alltför stramt, kommer inte att låta styrkan komma in ännu. Ni gör er hårda och ”trygga”. Men er ständiga öppenhet inför andens kraft, såväl som ert ärliga blottläggande av onskans tillfälliga sanning inom er, kommer så småningom att göra er tillräckligt starka för att släppa taget och kunna känna och vara verkliga. Men rättfärdiga inte på något sätt er defensiva hårdhet genom att döma och tvivla. Detta är det största försvaret mot vem du verkligen är och vad du verkligen är. Och vilken dårskap det är! Du förhandlar dig ut ur livet och klagar sedan.

Jag säger alltså till er, mina kära vänner: Sträva vidare på denna utforskandets väg. Erkänn era negativa intentioner, ert hätska, avsiktliga tillbakahållande. Gör sedan nästa koppling. Undersök vad du egentligen ogillar i ditt liv. Vad skulle du vilja ha förändrat? Skapa bron mellan dessa två aspekter: tillbakahållandet och den bristande uppfyllelsen. Detta kommer att ge er en ytterligare drivkraft och motivation att vilja känna de gamla, ännu oupplevda känslorna – smärta, längtan, sorg, rädsla. När du helt och fullt har åtagit dig att känna vad som finns inom dig, kommer du att bli fri och verkligen levande. Allteftersom du släpper försvaren, kommer du att göra övergången från den klagande bitterhetens falska smärta till den verkliga smärtan som är mjuk, smältande och glädjande – ja, glädjande. Den verkliga smärtan bär fröet till det verkliga livet. Fröet kommer snart att gro i ditt medvetande och blomma när du tar första steget i att vara hängiven dina känslor och att uppleva livet utan att hålla tillbaka. Hur glädjande skulle inte livet kunna vara för er – om ni bara gav upp er envishet. Hur varma och rika skulle inte era band med andra, era positiva relationer, kunna vara.

Jag säger till er, mina vänner, ett stort ansvar tillfaller er när ni införlivar er i den stora planen. Var och en av er som följer denna väg bär på ett sådant ansvar. Ett sådant ansvar är aldrig en börda; det är det största privilegium som en människa någonsin kan uppleva. Ingenting skulle kunna göra en person mer lycklig, mer uppfylld och mer fri. Det är ett kännetecken på omognad om ens inställning till ansvar betraktas som en börda och en ovälkommen, oönskad begränsning. Ju mer mogen man blir, desto mer ser man att frihet och ansvar är ömsesidigt beroende och oskiljaktiga. Du kan aldrig vara fri när du inte känner dig ansvarig.

Olyckan som du odlar med din negativa intentionalitet är inte bara din egen, utan är också vad du utstrålar och ger ut till andra. Oavsett om du vet om det eller inte, måste det få dig att känna dig rättmätigt skyldig. För närhelst du är negativ och tillbakahållande, är det inte bara kärlek som saknas, utan du berövar eller skadar faktiskt andra. Detta behöver inte äga rum på handlingarnas nivå, utan det är, som jag tidigare nämnde, precis lika påtagligt, och ännu mer så, på den osynliga interaktionens nivå, när den andra personen inte är tillräckligt intuitiv och medveten för att komma underfund med vad som händer.

Handlingens fysiska nivå är endast resultatet; den inre verkligheten är orsaken. En synbarligen god handling ger ofta katastrofala resultat på grund av att den undergrävs av dold negativitet. En synbarligen mycket dålig händelse kan å andra sidan vara en välsignelse när det underliggande motivet och de inre inställningarna är sanna och positiva. De icke-manifesta nivåerna är mycket mer verkliga och skarpa än den manifesterade nivån. Din negativa intentionalitet har därför, även om den inte visar sig som en öppen handling, de förfärliga konsekvenserna att skada och beröva inte bara dig själv, utan även andra.

Om de andra är tillräckligt fria från sina egna försvar, kommer de att uppleva smärtan eftersom de är medvetna. De kommer att uppleva den på ett rent sätt och den lämnar dem därför oskadda. Den kommer att vara en tillfällig smärta och den kommer inte att adderas till den förträngda kvarvarande poolen. Men de som fortfarande behöver brottas inom sina egna masker och försvar, med sin egen negativa intentionalitet, upplever en bitter smärta, ett nytt avvisande, även om de kanske faktiskt inte är medvetna om sina reaktioner. Det är upp till dem huruvida de ska medvetandegöra smärtan och gå vidare därifrån på sin utvecklingsväg eller välja att förstärka, rättfärdiga och öka det gamla försvarsinriktade och negativa mönstret.

Jag säger allt detta till er, mina vänner, eftersom ert ansvar växer med det goda arbetet som ni gör; inverkan av allting som ni sänder ut växer likaså. Ju mer ni skrider framåt, desto starkare blir den återstående negativitetens inverkan. Detta är en annan andlig lag som vi ska prata om en annan gång.

Framstegen i den här gruppen som helhet skapar en ny positiv energi som transcenderar arbetet i sig. Arbetet har synliga resultat, men den osynliga nyttan överträffar er förståelse på detta stadium. Ert helhjärtade engagemang i det ni gör, hjälpen ni ger till varandra, är något mycket vackert. Inse att ni därmed uppfyller ett andligt ansvar. På ett osynligt plan har både de positiva och negativa handlingarna och inställningarna också på ett motsvarande sätt starkare inverkan och verkningar nu. Inse detta och låt det vara en hjälp och sporre!

Cirkeln är sluten och jag avslutar det här föredraget genom att säga: Åta dig helhjärtat din sanning, att ge ditt bästa, att ge upp den negativa intentionen, det hätska tillbakahållandet. Nu när du ser det, *vill* verkligen ge upp det och låt Gud inom dig hjälpa dig att skapa de motsatta positiva inställningarna. Välsignelserna är verkligen omätbara. Kanske kommer detta föredrag, som en uppföljare av det förra, återigen att hjälpa er ett steg vidare för att göra nya positiva åtaganden. Närhelst ni upptäcker ett ytterligare spår av ännu kvardröjande negativ intentionalitet, gör ett motsvarande positivt åtagande. Locka på detta vis fram en ny andlig energi som kommer att ge er ständigt större välsignelser.

Jag kommer att lämna er, så att ni kan arbeta lite tillsammans själva. Detta är så underbart. Det för er närmare varandra, det framkallar en ren och stark energi. Ni kan lätt känna att det är så. Ni hjälper varandra, ni blottar er själva och accepterar varandra. Genom att öppet uttrycka ert hat, blir ni på så sätt genuint kärleksfulla. Från detta måste och kommer ständigt större välsignelser att uppstå. När ni är tyngda, sök sanningen och allting kommer att bli väl. Var välsignade, mina kära vänner. Universums kärlek omsluter er.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-08-24